

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 14 december 2010

Aanwezig

Dames: Addae (VwV), Blommaert (CIRE), Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), Deckers (Fedasil), Goris (CGK), Janssen (Foyer), Konings (VMC), Maes (BCHV), Pöykkö (Fedasil), Regout (Convivial), Scheerlinck (Soc. Sol.), To (Médecins du Monde), Troffiguer (Croix-Rouge), van der Haert (BCHV), Verstrepen (OVV), Vissers (CGVS).

Heren: Abdel el Abbassi (Fedasil), Cerulus (UNHCR), Geysen (OE), Halimi (IOM), Heymans (AZG), Michiels (RK), Renders (JRS), Van Ackere (Dienst Voogdij), Vinikas (BCHV), Wolff (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 9 november 2010

2. Het verslag wordt goedgekeurd zonder wijziging.
3. De heer Geysen komt even terug op de vraag gesteld op de vorige contactvergadering m.b.t. eventuele repatriëringen naar het zuiden van Irak. Hij bevestigt dat er momenteel geen repatriëringen naar het zuiden van Irak zijn.

Mededelingen van de DVZ (de heer Geysen)

4. In november 2010 waren er in totaal 2.004 asielaanvragen, of een gemiddelde van 113,59 aanvragen per werkdag (17 werkdagen). November was een korte maand en we constateerden een lichte daling van de effectieve cijfers van het aantal asielaanvragen in vergelijking met oktober 2010 (- 72 AA). Vergeleken met november 2009 was er een toename van 138 aanvragen. Er waren 1.931 asielaanvragen op het grondgebied (WTC), 27 in gesloten centra en 46 aan de grens.
5. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in november: 1- Kosovo (221), 2- Irak (205), 3- Guinee (173), 4- Afghanistan (142), 5- Rusland (137), 6- Servië (116), 7- Macedonië (103), 8- Armenië (68), 9- DR Kongo (61), 10- Kameroen (41). 27 asielaanvragen werden ingediend in gesloten centra voornamelijk door personen afkomstig uit Turkije (5), Rusland (2), Georgië (2), Angola (2), Syrië (2), Algerije (2), India (2) en Irak (2). Aan de grens waren het vooral personen afkomstig uit Afghanistan (6), Kameroen (4), Angola, DR Congo en Sierra Leone (3).

6. In november 2010 waren er 308 meervoudige asielaanvragen, of een toename van 5 aanvragen in vergelijking met oktober 2010. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit Afghanistan (34), Kosovo (31), Rusland (30), Irak (27), Servië (17), Guinee (17), Macedonië (14) en Iran (10).
7. In november 2010 waren er 328 Eurodac-hits of 24 minder dan in oktober.
8. In november 2010 werden 3 personen opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van hun asielaanvraag). In de « Dublin dossiers » werden in totaal 77 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet het verantwoordelijke land was) en 21 op grond van artikel 51/5 § 1 (bijlage 39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat). De meest voorkomende lidstaten verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvragen waren: Italië (20), Frankrijk (9), Nederland (8), Hongarije (7) en Polen (6).
9. In november 2010 waren er 13 asielaanvragen van onderdanen van Lidstaten: 7 Slovenen, 3 Bulgaren, 2 Roemenen en 1 Tsjech.
10. In november 2010 werden 131 NBMV ingeschreven door DVZ na indiening van hun asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 95 jongens en 36 meisjes. 5 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 30 tussen 14 en 15, 96 tussen 16 en 17 jaar oud. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren: Afghanistan (38), Guinee (36), Irak en Somalië (10), Macedonië, Kosovo en Rwanda (3).
11. In november 2010 heeft DVZ in totaal 1.215 asioldossiers afgesloten. 906 asielaanvragen werden aan het CGVS overgemaakt, 38 meervoudige aanvragen werden niet in overweging genomen (Bijlage 13quater), 126 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. Dublin II- Verordening (25quater en 26quater) en 145 werden zonder voorwerp verklaard. 906 beslissingen betroffen asielaanvragen ingediend op het grondgebied. 47 waren aanvragen ingediend aan de grens en 34 daarvan werden overgemaakt aan het CGVS, 6 aanvragen werden niet in overweging genomen en 7 kregen een weigeringbeslissing o.b.v. Dublin II- Verordening. DVZ heeft 19 beslissingen genomen betreffende asielzoekers in gesloten centra: 12 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 4 werden niet in overweging genomen (13Quater), 1 werd geweigerd o.b.v. de Dublin-Verordening (26quater) en 2 werden zonder voorwerp verklaard.
12. De heer Geysen informeert dat de DVZ gesloten is tussen Kerst en Nieuw, maar dat er een permanentie is voorzien om nieuwe aanvragen te registreren en bijlagen 26 af te leveren.
13. De heer Renders vraagt of de Eurodac databank ook het aantal verwijderingen naar het land van herkomst registreert. De heer Geysen antwoordt neen, de Eurodac DB registreert alleen de vingerafdrukken. De heer Renders heeft het vervolgens over een asielzoeker die werd teruggestuurd naar Noorwegen van waar hij daarna naar zijn herkomstland werd uitgewezen. Hij verbleef 9 maanden in zijn herkomstland en keerde dan terug naar België. Toch heeft België een aanvraag tot terugname aan Noorwegen gericht. De heer Geysen bevestigt dat in dergelijke gevallen DVZ de terugname vraagt aan Noorwegen en dat het aan Noorwegen is om te melden dat betrokken persoon werd teruggestuurd naar zijn land van herkomst.
14. De heer Renders vraagt of een persoon die bijvoorbeeld in Frankrijk in detentie werd gehouden en vervolgens uitgewezen naar België, automatisch in België aan de grens wordt opgesloten. De heer Geysen antwoordt dat als de persoon over een geldig visum voor België beschikt, hij

toegang krijgt tot het grondgebied, als dat niet het geval is, wordt hij inderdaad aan de grens in detentie gehouden. De heer Renders spreekt over de situatie van een persoon, aangekomen in Frankrijk met een Belgisch visum. Frankrijk annuleerde het visum omdat het paspoort waarin het visum werd aangebracht, niet toebehoorde aan verzoeker. Hij vraagt of België haar akkoord tot terugname geeft zelfs wanneer het gaat om een vals paspoort. De heer Geysen zegt dat als België het visum uitreikte, het inderdaad zo is. Na de vergadering voegt de heer Geysen toe dat dit eventueel mogelijk is, maar dat ieder geval individueel wordt bekeken.

15. De heer Renders citeert verschillende gevallen aan de grens waarvoor DVZ tegelijkertijd het dossier overmaakte aan het CGVS en een aanvraag tot terugname richtte aan betrokken lidstaat. De heer Geysen is verwonderd en zegt dat dit niet tegelijkertijd kan. Hij zegt dat het soms voorvalt dat, als de persoon gelogen heeft en DVZ het dossier al aan CGVS heeft overgemaakt, en DVZ constateert dat de persoon via een ander land is binnengekomen, hij het dossier terugvraagt en de terugname aanvraagt. Maar, voegt de heer Geysen eraan toe, dat gebeurt bijna nooit.
16. Mevrouw Janssen vraagt of men enig idee heeft over de weerslag van de wijzigingen van de Opvangwet op het aantal meervoudige asielaanvragen. De heer Geysen antwoordt dat het aantal meervoudige asielaanvragen afneemt sinds de derde asielaanvraag niet meer opvanggebonden is. Maar hiervoor zou men de werkelijke cijfers moeten kunnen vergelijken. Mevrouw van der Haert vraagt of de oorzaak van deze percentagedaling voornamelijk te wijten is aan het verhoogd aantal eerste aanvragen of aan de afname van het aantal meervoudige aanvragen. De heer Geysen antwoordt dat het vooral gevolg is van de toename van het aantal eerste aanvragen maar dat het effectief aantal meervoudige aanvragen ook verminderd is. Het aantal meervoudige asielaanvragen blijft in feite de laatste maanden tamelijk stabiel. Wat mevrouw Vissers bevestigt. Mevrouw Goris doet opmerken dat om te weten of de wijzigingen van het recht op opvang van personen die meerdere asielaanvragen indienen, invloed hebben op het aantal meervoudige asielaanvragen, men de tweede, derde, vierde asielaanvragen, etc., afzonderlijk zou moeten kunnen tellen. De heer Vinikas stelt voor dat de heer Geysen voor de volgende contactvergadering een kort overzicht zou geven van de cijfers van het hele jaar 2010 wat moet toelaten de eventuele wijzigingen waar te nemen. De heer Geysen zegt dat hij dan ook cijfers in functie van het aantal ingediende asielaanvragen zal geven.

Mededelingen van het CGVS (mevrouw Vissers)

17. In november 2010 waren er 2.004 asielaanvragen en nam CGVS 1.009 beslissingen waaronder: 159 erkenningen van de vluchtelingenstatus en 45 toekenningen van subsidiaire bescherming en 1 intrekking (Turkse asielaanvrager).
18. Onder de erkende vluchtelingen waren er in november 2010: 22 Afghanen, 21 Irakiërs, 20 Guineeërs, 19 Russen en 17 Chinezen. Subsidiaire bescherming werd namelijk toegekend aan 21 Irakiërs en 19 Afghanen.
19. Mevrouw Vissers informeert dat in de periode van begin september tot eind november 2010 het aantal beslissingen genomen door CGVS met 53% toenam in vergelijking met het aantal beslissingen in dezelfde periode van 2009. Dit is onder andere te wijten aan het feit dat het nieuwe personeel, in dienst genomen tijdens de vorige maanden, begint operationeel te zijn. Hoewel dit enigszins te nuanceren valt, aangezien de netto toename van het personeel tot nu toe beperkt bleef. Het is eveneens het resultaat van het actieplan 'efficiënter werken' van CGVS. De huidige situatie lijkt beheersbaar. Er is een achterstand van ongeveer 6.700 dossiers. In januari 2011 wordt er bovendien een groep van 51 medewerkers (niveau A) aangeworven

waaronder 6 administratieve medewerkers. Het CGVS acht zich in staat alle nieuwe asielaanvragen binnen korte tijd te behandelen, alsook de achterstand weg te werken op 2 jaar tijd op voorwaarde dat de "input" verminderd en zich stabiliseert op minder dan 1.500 aanvragen per maand. Dit kan mits een geïntegreerde aanpak te linken aan een beleid van ontrading en terugkeer.

20. De Commissaris-generaal heeft zijn beleidsplan uitgebracht en de regering heeft op 3 december 2010 nota genomen van dit beheersplan. Dit beheersplan bevat een reeks van strategische en operationele doelstellingen met betrekking tot de kwaliteit en de efficiëntie van het asielonderzoek enerzijds en de interne organisatie en werking van de asielinstantie anderzijds. De communicatie binnen de Ministerraad gingen voornamelijk over de manier waarop de achterstand moet ingehaald worden. Het beheersplan bevat echter meerdere engagementen. Het beleidsplan zal begin volgend jaar ter beschikking op de webstek van het CGVS.
21. Het Europees ondersteuningsbureau (EASO) voor asielzaken is nu operationeel. De Commissaris-generaal, lid van de Raad van Bestuur, woonde de eerste installatievergadering bij, die plaats had in Malta. Het directiecomité heeft beslist om Rob Visser voor te dragen als directeur-generaal. Hierop zal het Europese Parlement een advies geven, waarna het directiecomité een beslissing zal nemen.
22. Het CGVS is gesloten van maandag 27 december tot en met zondag 2 januari. Om advocaten en asielzoekers tijdig de nodige afschriften en bestuursdocumenten te bezorgen, voorziet de Dienst Advocaten (CGVS) echter in een "beperkte" permanentie op dinsdag 28/12, woensdag 29/12 en donderdag 30/12, telkens tussen 11u en 12u. Meer details zijn terug te vinden in de fiche "Permanentie Dienst Advocaten tijdens Eindejaar". Deze zal verspreid worden door het BCHV en zal geplaatst worden op het intranet van Fedasil en het intranet van het Rode Kruis.
23. Het CGVS heeft een brochure 'Richtlijnen voor advocaten' gepubliceerd. Deze brochure geeft uitleg over de werking van de Dienst Advocaten, over kopieën van asioldossiers, over wat er verwacht wordt van advocaten tijdens het CGVS gehoor enzovoorts. Deze brochure is ter beschikking op de website van het CGVS. Ze maakt deel uit van het algemeen "kwaliteitsplan" van het CGVS.
24. Madame Janssen vraagt of de voornoemde intrekking van een Turks dossier het gevolg was van fraude. Mevrouw Vissers denkt van wel, maar ze kent alle gegevens van het dossier niet.
25. Mevrouw Blommaert wijst op de sterke stijging van het aantal asielaanvragen ingediend door Guineeërs in 2010. Zij vraagt zich af wat hun profiel is en of het vooral om gendergebonden asielaanvragen gaat. Mevrouw Vissers gaat dat voor een volgende contactvergadering opzoeken en ook het percentage van het aantal asielaanvragen ingediend door vrouwen.
26. Mevrouw Maes verwijst naar het contact met een sociaal assistente, die assistentie verleende aan een Tsjetsjeense asielzoekster, die door de Federale Politie werd opgeroepen en daarna ondervraagd door Russische politieagenten in het bijzijn van de Belgische. De ondervraging had verband met een onderzoek lopend in Rusland, waar de echtgenoot van de aanvragerster in wordt vervolgd. Bovendien werd de Tsjetsjeense vrouw zelf herhaaldelijk ondervraagd, zowel door de Belgische als de Russische politie. Mevrouw Maes maakt zich zorgen over dit voorval, dat op gespannen voet lijkt te staan met de internationale verplichtingen van België inzake bescherming van asielzoekers. Tenslotte zouden ook meerdere ondervragingen door de Russische politie van mensen die in contact stonden met de Tsjetsjeense vrouw en wiens

asielprocedure lopende is, plaats hebben gehad. Mevrouw Maes is vooral bezorgd over de vertrouwelijke behandeling van deze dossiers en vraagt wat het beleid is van het CGVS indien contact wordt genomen door de politie en dit in geval van dossiers van erkende asielzoekers, asielzoekers in procedure of geweigerde asielzoekers. Mevrouw Vissers heeft geen weet over dergelijke voorvallen en gaat zich informeren. Mevrouw Janssen vraagt zich af, zelfs indien het CGVS geen enkele informatie verstrekt, wat een asielzoeker kan doen in een situatie waar de Belgische Politie lijkt samen te werken met de Russische. Wat kan een asielzoeker feitelijk doen? Bij wie kan hij aankloppen voor bescherming? Mevrouw de Aguirre benadrukt het feit dat normaal gezien de instanties van het herkomstland niet mogen worden gecontacteerd en, a fortiori, asielzoekers niet in contact mogen gebracht worden met deze instanties¹. De Belgische Politie dient hierover te worden gesensibiliseerd. Mevrouw Janssen zegt verder dat deze persoon zich vol vertrouwen tot de Belgische Politie moet kunnen richten om bescherming, wat Mevrouw de Aguirre bevestigt.

27. Mevrouw Addae vraagt naar de erkenningspercentage m.b.t. meervoudige asielaanvragen. Mevrouw Vissers zal nagaan of deze cijfers tegen de volgende vergadering kunnen verzameld worden.
28. De heer Michiels verwijst naar het procedure-KB dat wijzigingen inhoud m.b.t. de rol van de vertrouwenspersoon. Hij vraagt zich af het document over de tussenkomst van een vertrouwenspersoon conform werd aangepast. Mevrouw Visser antwoordt dat het KB thans in werking is getreden en dat vertrouwenspersonen nu in een professionele context moeten optreden. Ze gaat nagaan of het document werd gewijzigd.
29. Mevrouw Regout maakt zich zorgen over het feit dat asielzoekers ondergebracht in hotels, pas zeer laat – soms op de vervalddag voor het beroep - geïnformeerd worden over een negatieve beslissing. Ze moeten dan onmiddellijk het hotel verlaten en hebben niet eens de gelegenheid om beroep in te dienen. De heer Geysen doet opmerken dat de termijn om beroep in te dienen pas begint te lopen vanaf kennisgeving van de beslissing en kan gebeuren op de gekozen woonplaats van geadresseerde. Bovendien, in geval van negatieve beslissing, maakt het bevel om het grondgebied te verlaten het voorwerp van een autonome beslissing, na de negatieve beslissing van het CGVS. De heer Renders vraagt hoe dat gebeurt in geval hun gekozen woonplaats het kantooradres van het CGVS is. Mevrouw Vissers bevestigt dat het CGVS een proactieve houding aanneemt om de personen te informeren over dergelijke beslissingen. CGVS neemt contact op met de advocaat, met elke andere tussenkomende partij (voogd of

¹ Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Janvier 1992, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=471332d22> : « 190. Il convient de rappeler qu'une personne qui présente une demande de reconnaissance du statut de réfugié est normalement dans une situation très vulnérable. Elle se trouve dans un milieu étranger et le fait de soumettre son cas aux autorités d'un pays étranger, souvent dans une langue qui n'est pas la sienne, peut présenter pour elle de grandes difficultés, sur le plan à la fois pratique et psychologique. [...] 198. Une personne qui, par expérience, a appris à craindre les autorités de son propre pays peut continuer à éprouver de la défiance à l'égard de toute autre autorité. [...] », et Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés, *Module d'autoformation 2: Détermination du Statut de Réfugié. Déterminer qui est un réfugié*, 1er septembre 2005, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=480471e12>, p. 46 : « 2.2.5.1 Agents de persécution. La notion de persécution est normalement associée aux autorités du pays que le requérant a fui. L'État est considéré comme la source ou l' « agent de persécution » si les mesures à caractère de persécution sont exécutées par ses propres organes, comme ses forces de sécurité, les fonctionnaires de la police ou les administrateurs civils. », et p. 146 : « 5.2.6 Confidentialité. [...] En règle générale, aucune information ne doit être communiquée aux autorités du pays d'origine du demandeur, et ces informations ne doivent pas non plus être transmises à aucune tierce partie sans le consentement express de la personne concernée. Le consentement du demandeur doit être donné librement et non pas obtenu sous la contrainte. »

vertrouwenspersoon) of met Fedasil... . Mevrouw Vissers voegt eraan toe dat het beter zou zijn dat de persoon het kantooradres van de advocaat kiest als woonplaats en dat de advocaat zorgt voor de opsporing van zijn cliënt ... Mevrouw Vissers herinnert eraan dat de betekening volgens de wet naar de gekozen woonplaats moet verstuurd worden, maar dat het CGVS alles inzet om de asielzoeker (per brief) te informeren op alle gekende adressen.

30. Mevrouw Addae vraagt of asielzoekers die een beslissing tot niet-toekenning ontvingen, en van wie het adres dus bij het CGVS is, nu ook door het CGVS opgeroepen worden voor de behandeling van hun asielprocedure. Mevrouw Vissers zegt dat de dossiers van deze personen niet meer bevroren zijn zoals vroeger, maar daarom geen prioriteit genieten. Echter, sommige personen met een nationaliteit die voorrang vereist, worden toch opgeroepen. En wat indien een persoon niet komt opdagen, vraagt mevrouw Addae verder? Het CGVS zou de aanvraag kunnen weigeren, antwoordt mevrouw Vissers, maar zal, in de mate van het mogelijke, de situatie niettemin verifiëren.
31. Mevrouw Verstrepen is ook van mening dat het beter zou zijn dat advocaten ervoor zorgen dat hun kantooradres als “gekozen woonplaats” wordt opgegeven. Het gebeurt echter vaak dat wanneer een asielzoeker een opvangcentrum verlaat, de sociaal assistente – met de beste bedoelingen – een melding van “adreswijziging” stuurt naar het CGVS, met als gevolg dat het CGVS de gekozen woonplaats in het dossier wijzigt zonder de advocaat ervan op de hoogte te brengen. Mevrouw Verstrepen stelt voor dat in dergelijk geval de instanties zouden controleren of het wel degelijk de bedoeling is de “gekozen woonplaats” te wijzigen en dit vooral als de gekozen woonplaats het kantooradres van de advocaat is en het door iemand anders wordt gewijzigd. Mevrouw Vissers doet opmerken dat het CGVS gebonden is aan een schriftelijke melding m.b.t. wijziging van woonplaatskeuze, zodra deze juridisch de correcte vorm aanneemt. Anderzijds wordt er ook rekening gehouden met informatie over alternatieve effectieve adressen. Oproepingsbrieven en beslissingen worden aangetekend verstuurd naar het adres van woonplaatskeuze. Indien het CGVS weet heeft van een effectief adres dat verschilt van de woonplaatskeuze, worden kopieën van de brieven per gewone post ook naar dit adres verstuurd. Daarnaast ontvangt ook de advocaat per gewone post een kopie van de oproepingsbrief of beslissing. De heer Geysen voegt eraan toe dat wanneer de asielzoeker van een opvangcentrum van adres verandert, de instanties gebonden zijn met de adreswijziging die wordt gedaan door middel van een getekend document. Mevrouw Verstrepen doet opmerken dat de asielzoeker niet altijd begrijpt wat hij ondertekent.
32. De heer Michiels wijst erop dat de advocaat die optreedt in het dossier, automatisch de brieven van het CGVS toegestuurd krijgt, doch niet deze van de RVV. Bovendien, wanneer in het verzoekschrift vermeld staat dat de gekozen woonplaats het kantooradres van de advocaat is, komt de betrokken correspondentie enkel bij de advocaat terecht. De heer Michiels vindt het jammer dat ze niet aan alle partijen gericht wordt, gelet op de verplichting op de zitting te verschijnen (waarover de asielzoeker niet altijd geïnformeerd wordt).
33. Mevrouw Vissers brengt de enorme toestroom van Armeense asielzoekers ter sprake (reeds geruime tijd). CGVS en DVZ hebben een gemeenschappelijk onderzoek ingesteld waaruit blijkt dat deze toestroom m.n. te wijten is aan een misbruik van de beschermingsprocedure (asielaanvraag en 9ter) voor medische doeleinden (het « medische toerisme » fenomeen), hoofdzakelijk voor dialysebehandelingen. Mevrouw Goris bevestigt dat deze personen effectief vaak voor medische redenen (mogelijks een 9ter) komen maar dat ze bij hun aankomst in België een asielaanvraag indienen om direct bijstand te verkrijgen, waarna ze dan meteen naar het ziekenhuis gaan voor hun behandeling. De heer Geysen zegt dat het hier wel degelijk gaat om

misbruik van beschermingsprocedures aangezien de beoogde behandeling in het land van herkomst meestal voorhanden is. De heer Geysen en mevrouw Vissers leggen dan uit dat CGVS en DVZ gezamenlijk actie voeren om sneller beslissingen in deze dossiers te nemen, met inbegrip van uitwijzingen, om een duidelijk signaal te geven. Er worden maandelijks ongeveer 160 beslissingen over deze asielaanvragen genomen, en 9ter aanvragen krijgen dan ook een voorrangsbepaling. Mevrouw Vissers voegt hieraan toe dat de beschermingsaanvraag toch afzonderlijk en zorgvuldig onderzocht wordt, ondanks de versnelde behandeling, wat aanleiding geeft tot het toekennen van een statuut in minder dan 1% van de gevallen. Mevrouw van der Haert doet opmerken dat minder dan 1% toch maar weinig is voor een land zoals Armenië.

34. Mevrouw Maes vraagt welke informatiebron deze artsen raadplegen om zich uit te spreken over de toegankelijkheid van de behandelingen in Armenië. Bij wijze van vergelijking kan men verwijzen naar "Dublin-Polen" dossiers, waarin vermeld staat dat er psychiatrische behandelingen voorhanden zijn in Polen, omdat er een lijst van psychiaters in de "Gele Gids" vermeld staat. Maar, *in concreto*, is er geen onderzoek naar toegankelijkheid. De heer Geysen zegt dat er toch wordt getracht om de toegankelijkheid te verifiëren, maar dat het een ingewikkelde zaak is, vooral wanneer het personen betreft die lijden aan posttraumatische stress.

Mededelingen van de Dienst Voogdij (de heer Van Ackere)

35. De heer Van Ackere geeft de voornaamste cijfers aan van de Dienst Voogdij. In november 2010 waren er 257 eerste signalementen, het merendeel afkomstig van het Bureau R NBMV van de DVZ (120) en van de Politie (102). Deze NBMV waren voornamelijk afkomstig uit Afghanistan (51), Guinee (39), Algerije (25), Irak (22), Marokko (22) en Somalië (11).
36. In november 2010 heeft de dienst Voogdij 134 definitieve voogden toegewezen en 4 voorlopige waaronder 102 aan jongens en 36 aan meisjes. Deze NBMV waren voornamelijk afkomstig uit Guinee (31), Marokko (18), Afghanistan (16) en Somalië (7).
37. Het is belangrijk mede te delen dat 36 NBMV een weigering tot huisvesting hebben ontvangen. In totaal waren er 227 ten laste name en 9 opheffingen van ten laste name. De dienst Voogdij heeft 80 interviews gedaan.

Mededelingen UNHCR (mevrouw de Aguirre)

38. Mevrouw de Aguirre informeert dat UNHCR vandaag haar zestigjarig bestaan viert. Precies 60 jaar geleden richtte de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen op (cf. EN: <http://www.unhcr.org/3b66c39e1.pdf>, en in het Frans: <http://www.unhcr.fr/4aeaff76.pdf>). Ter gelegenheid van deze verjaardag deed de Hoge Commissaris een oproep tot een hernieuwd engagement voor alle ontheemden ('forcibly displaced') in de wereld (EN: <http://www.unhcr.org/4d063d736.html> en FR: <http://www.unhcr.fr/4d064f56c.html>).
39. Mevrouw de Aguirre doet opmerken dat in 2011 ook de zestigste verjaardag van het Vluchtelingenverdrag en de vijftigste verjaardag van het Verdrag tot beperking der staatloosheid gevierd worden. Zie ook <http://www.unhcr.org/pages/4d024e7f6.html>.

40. Mevrouw de Aguirre informeert verder dat op vrijdag 10 december de lidstaten van de Europese Unie en Frontex² een oproep kregen om ervoor te zorgen dat de toegang tot asielprocedures in Europa niet bedreigd worden door de inzet om de externe grenzen van het Continent strenger te controleren (EN: <http://www.unhcr.org/4d0234fc6.html> en FR: <http://www.unhcr.fr/4d02556bc.html>).
41. Op 8 en 9 december had in Genève de jaarlijkse Dialoog van de Hoge Commissaris over uitdagingen betreffende bescherming plaats. Dit jaar werd aandacht besteed aan 1) *Gaps in International Protection Framework*, 2) *Burden-Sharing and Comprehensive Approaches*, 3) *Statelessness*, en 4) *Climate Change and Displacement*. Alle documentatie hierover is te vinden via deze link EN: <http://www.unhcr.org/pages/4ca099226.html> en FR: <http://www.unhcr.fr/pages/4ca5999d6.html>.
42. Mevrouw de Aguirre laat ook weten dat het UNHCR aanbevelingen gedaan heeft aan Hongarije voor het Voorzitterschap van de Europese Unie (van januari tot juni 2011) en dat deze werden gepubliceerd. De volledige tekst van deze aanbevelingen (in het Engels) is beschikbaar via <http://www.unhcr.org/4d0645fb9.pdf> en voor een persbericht in het Frans, zie <http://www.unhcr.fr/4d077e12c.html>.
43. Mevrouw de Aguirre vermeldt ook dat op vrijdag 10 december in Brussel een seminarie plaatshad betreffende het voorkomen van seksueel en gendergebonden geweld in de Europese opvang en asielsector in het kader van het project Senperforto dat wordt geleid door het 'International Centre for Reproductive Health' (www.icrh.org) en waar ook verschillende Belgische en Europese organisaties bij betrokken waren. Het project werd gedeeltelijk gefinancierd door het DAPHNE programma van de Europese Unie³. Dit project was een vervolg op het project 'Hidden Violence is a Silent Rape'⁴. Tijdens het seminarie werden de resultaten van het project voorgesteld, waaronder de onderzoeksresultaten van een Kennis, Houding en Praktijkstudie (Knowledge, Attitude and Practice-Study) die werd gedaan bij personeel en bewoners van opvangstructuren in verschillende Europese landen. Ook werd het Senperforto kader voor de preventie van seksueel en gendergebonden geweld voorgesteld. Dit kader bestaat uit een 'Standard Operating Procedure, een 'Code of Conduct', een sensibiliseringskit⁵ en een Handboek voor training betreffende het thema⁶.
44. Ten slotte laat mevrouw de Aguirre nog weten dat Thomas Pauwels nog tot 31 januari 2011 blijft bij UNHCR.

Mededelingen IOM (de heer Halimi)

45. De heer Halimi deelt mee dat er in november 2010 201 personen zijn teruggekeerd met IOM. Tot op heden, zijn dat er 2.745 voor 2010. Het aantal aanvragen neemt toe en IOM telde eind november al meer mensen dan verleden jaar over het hele jaar.

² Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie

³ Communautair actieprogramma op middellange termijn voor maatregelen ter ondersteuning in de gehele Gemeenschap van activiteiten van de lidstaten ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen

⁴ <http://www.icrh.org/files/Hidden%20Violence%20is%20a%20Silent%20Rape%20Final%20Report.pdf>

⁵ <http://www.icrh.org/files/Sensitisation%20kit%20flyers%20correct%20version.pdf>

⁶ "Make it work! Manual", <http://www.icrh.org/publications/sgbv-prevention-training-manual> Deze materialen kunnen aangevraagd worden via Ines Keygnaert, T. 09 332 35 64 of E-mail: ines.keygnaert@ugent.be.

46. De heer Halimi meldt ook dat de Reab-categorieën van mensen die terugkeerden in november zoals gewoonlijk hoofdzakelijk van categorie C waren (170). Er waren er ook 21 van categorie A en 19 van categorie B.
47. Tot slot laat de heer Halimi nog weten dat de meeste aanvragen zoals steeds via NGO partners (210) en via Fedasil (44) kwamen en ook dat de top 5 van de nationaliteiten waren: Brazilië (101), Oekraïne (18), Armenië (12), Mongolië (9) en Irak (6).
48. De heer Renders vraagt of de aanvraag tot vrijwillige terugkeer van Armeniërs ook gepaard gaat met een vraag om medische opvolging. De heer Halimi zegt dat IOM hieraan werkt en dat er inderdaad voor deze nationaliteit meer vraag is naar medische opvolging in de re-integratieaanvragen. De heer Halimi voegt hier nog aan toe dat hij in januari hierover cijfers zal kunnen geven. De heer Renders vraagt nog of IOM vaststelt dat er een probleem is met toegang tot medische zorgen, bv. dialyse. De heer Halimi zegt dat de verzorging wel beschikbaar is, maar dat het duur is. Het is meer een opvolging van de medicatie die wordt gevraagd dan dialyses zelf, maar ze hebben er wel geen specifiek onderzoek naar gedaan.

Mededelingen van Fedasil (de heer Abdel El Abbassi / mevrouw Pöykkö)

49. De heer Abdel El Abbassi verontschuldigt de afwezigheid van mevrouw Machiels waarna hij de voornaamste cijfers over opvang meedeelt en de huidige vooruitzichten voor verdere expansie duidelijk maakt.
50. In november 2010, ontving Fedasil 2.526 opvangaanvragen wat overeenstemt met een gemiddelde van 149 per werkdag, en een lichte daling van 8% vergeleken met vorige maand (2.733 personen in oktober). De huidige stand blijft echter zeer hoog vergeleken met het niveau van het eerste semester en natuurlijk van dat van de vorige jaren.
51. 1.099 personen ontvingen een beslissing van niet-toewijzing (wegens gebrek aan opvangplaatsen in het opvangnetwerk, de noodopvang en de hotels). Wat overeenkomt met 44% van de asielaanvragen.
52. Sinds oktober 2009 heeft Fedasil 7.665 beslissingen van niet toewijzing nemen omwille van de verzadiging. Een klein deel van dit aantal kreeg ondertussen wel opvang, hoofdzakelijk omwille van gerechtelijke beslissingen, maar dit blijft nochtans wel marginaal tov. het totaal aantal niet toegewezenen.
53. Eind november 2010 werden er 19.700 personen opgevangen (alle netwerken en opvangtypes inbegrepen) wat een bezettingsgraad van 104 % voorstelt van het normaal netwerk. Ter vergelijking: eind november 2009 telde men 18.000 opgevangen personen. Het betreft hier dus een toename van 9%. De heer Abdel El Abbassi vergelijkt ook de huidige situatie met deze van juli 2007. Toen werden er minder dan 12.000 personen opgevangen en men beschikte over meer dan 3.000 vrije opvangplaatsen. In bijna drie jaar en een half, heeft Fedasil het hoofd moeten bieden aan een vermeerdering van meer dan 8.000 opgevangen personen, met andere woorden een vermeerdering van de bezettingsgraad van 70%. Als men dan ook nog bedenkt dat de niet opgevangen personen niet meegeteld werden...
54. De heer Abdel El Abbassi rapporteert nog dat er eind november 2010 1.199 personen ondergebracht werden in hotels, waaronder 112 NBMV. Fedasil doet zijn uiterste best om ze door te sturen naar beter aangepaste opvangstructuren.

55. De heer Abdel El Abbassi legt verder uit dat er momenteel een reeks initiatieven genomen worden om de opvangcapaciteit te vergroten. Zo, specifiek voor de NBM, hebben de « Broeders van liefde », een nieuwe partner van Fedasil, een centrum met een opvangcapaciteit van 20 plaatsen recent geopend. In februari gaat deze partner ook nog 30 plaatsen vrijmaken voor NBMV in Eeklo. Bovendien komen er in januari nieuwe opvangplaatsen bij in de federale centra (meer dan 60 in totaal). En, in februari opent Croix-Rouge een nieuw centrum met 282 opvangplaatsen, waarvan 32 voor NBMV.
56. De heer Abdel El Abbassi geeft ook nog een uitgebreide omschrijving van de ondernomen extensie in verschillende centra voor de komende weken of maanden, die een belangrijke uitbreiding moet toelaten. Het betreft hier zowel nood- en tijdelijke opvangplaatsen als structurele plaatsen. De verschillende noodopvangstructuren beheerd door Rode Kruis en Croix-Rouge zouden allemaal eind januari 2011 operationeel moeten zijn. Sommige hebben al toegang verleend tot enkele plaatsen, maar werken nog niet met de totale voorziene capaciteit.
57. Zo is Croix-Rouge al een aantal centra aan het openen: één van 550 plaatsen in Bastogne, één van 550 plaatsen in Bierzet (open op 09/12) en nog één van 205 plaatsen in Gembloux (voorziene opening 17/12). Het Rode Kruis werkt ondertussen aan de opening van een centrum van 550 plaatsen in Houthalen-Helchteren (opening 07/12) en een ander van 512 plaatsen in Weelde. Het idee is dat alle toekomstige asielzoekers eerst door één van deze vijf centra transiteren voor een maximale duur van 10 weken, voor dat ze worden doorgestuurd naar andere opvangstructuren. Bovendien ondertekende Fedasil een akkoord met de 'Samu Social' voor een tijdelijke opvang van 400 personen. Tot slot heeft Fedasil een federaal opvangcentrum geopend in Borzée met een capaciteit van 250 plaatsen. De eerste opgevangen asielzoekers werden er op 10/12 verwelkomd. Het betreft het derde nieuw federaal opvangcentrum sinds een jaar, na dat van Poelkappelle en Stoumont.
58. Ten slotte deelt de heer Abdel El Abbassi nog mede dat er een overeenkomst is ondertekend die voorziet in 2.000 plaatsen in LOI. Het budget is toegekend en ter beschikking, maar het is wel zo dat OCMW's zich kandidaat moeten stellen om de doelstelling van 2.000 plaatsen te behalen.
59. In totaal (met inbegrip van de transit en tijdelijk structuren) mag gerekend worden op een mogelijke toename van ongeveer 5.300 opvangplaatsen in de komende maanden. Fedasil hoopt tegen eind maart 2011, een einde te maken aan de opvang in hotels. Maar voorrang wordt gegeven aan personen die geen opvang genieten. Trouwens, voor de eerste keer in weken, ontving er niemand een beslissing van niet-toewijzing, wat vanzelfsprekend is gezien de grote toename aan opvangplaatsen die nu bezig is.
60. Mevrouw Regout informeert naar het aantal personen die werden opgevangen na een gerechtelijke beslissing. De heer Abdel El Abbassi beschikt niet zo direct over deze cijfers maar zal zich informeren. Naar zijn mening is het echter nog een zeer gering aantal, ongeveer 300 personen.
61. Mevrouw Regout vraagt of mensen die geen opvang toegewezen kregen, zich terug mogen aanmelden bij de Dispatching voor toewijzing van een nieuw geopende opvangplaats. De heer El Abbassi zegt duidelijk neen. Hij verklaart hierbij dat Fedasil niet langer verantwoordelijk is voor mensen die een beslissing van niet-toewijzing ontvingen. Hij voegt toe dat in een aantal gelimiteerde gevallen uitzondering werd gedaan op deze regel voor door Croix-rouge geïdentificeerde zeer kwetsbare personen die op straat of in "squats" leefden en die geen

opvangplaats hadden gekregen: voor deze zeer uitzonderlijk gevallen, heeft de dispatching van Fedasil toch een opvangplaats toegewezen. De heer El Abbassi voegt eraan toe dat, buiten het probleem van de bevoegdheid, Fedasil trouwens niet in staat is om al de niet toegewezen personen op te vangen omdat er simpelweg niet voldoende plaatsen zijn, zelfs als het aanbod tijdelijk iets hoger ligt dankzij de opening van transitcentra. Het is dan ook van groot belang verdere maatregelen te treffen, aangezien de huidige zeker niet afdoend zijn. Als er niets wordt ondernomen, krijgt men maar enkele weken – hoogstens enkele maanden- zonder beslissingen van niet-toewijzing, en dan herbegint het terug. De uitbreiding van de capaciteit heeft wel een hefboomeffect, maar heeft ook zijn limieten: er moet dus werk gemaakt worden van een betere geïntegreerde oplossing, hierin in het bijzonder inbegrepen het verkorten van de behandelingstermijn van asioldossiers. Als men opnieuw niet-toegewezen asielzoekers gaat inlassen, wordt de toestand gehandhaafd aangezien het aantal opvangplaatsen beperkt blijft. Krijgt een niet-toegewezen persoon een plaats dan komt er een nieuwkomer in de kou te staan. Volgens de heer Abdel El Abbassi is de structurele oplossing van deze opvangcrisis het reduceren van het aantal personen in procedure en dit kan enkel door een verkorting van de proceduretermijnen bij alle asiinstanties. Recentelijk werden er trouwens positieve maatregelen genomen, onder andere op niveau van het CGVS. Mevrouw Regout zegt dat « niet-toegewezen » personen geen steun krijgen van het OCMW en dat er buiten de rechtsvervolgning geen ander alternatief is.

62. De heer Renders vraagt of de Dispatching met prioriteiten werk bij het toewijzen van de nieuwe opvangplaatsen, zoals aan gezinnen. De heer Abdel El Abbassi antwoordt dat de Dispatching tracht rekening te houden met prioriteiten, maar het is geen gemakkelijke klus aangezien men ook rekening moet houden met de specifieke configuratie van de beschikbare opvangplaatsen. Zoals wanneer er alleen plaatsen voor alleenstaande mannen ter beschikking zijn en dus moeilijk een gezin kan huisvesten.
63. Mevrouw Maes zegt dat ze informatie had over de aanstaande opening van een ander centrum dat de Heer Abdel El Abbassi niet vermeldde, m.n. een centrum beheerd door het Protestants sociaal centrum in St-Pieters-Leeuw, en ze vraagt of er nog meer dergelijke centra zouden openen? De heer Abdel El Abbassi legt uit dat Peter De Roo, de afgevaardigde opvangplaatsen, verder werkt op verschillende pistes, maar dat het voor het ogenblik enkel pistes zijn.
64. De heer Heymans vraagt Croix-Rouge, dat zich heeft ontfermd over de mensen die zich op het niveau -1 van het Centraal station bevinden en over nog andere « niet-toegewezen » personen, wat hun voornaamste bezorgdheid is m.b.t. deze mensen? Mevrouw Troffiguer zegt dat Croix-Rouge besloten heeft om sommige van hen elders onder te brengen. Zo waren ongeveer 50 % van de mensen die verleden week een plaats kregen in recent geopende tijdelijke centra, personen die “geen toewijzing” gekregen hadden.
65. De heer Renders vraagt of NBMV niet-asielzoekers nog steeds in COO's (centra voor observatie en oriëntatie) geplaatst worden. De heer Abdel El Abbassi antwoordt dat er nog steeds niet-asielzoekers worden opgevangen in de COO's. De heer Renders vraagt of de opening van een 3^e COO in overweging is. De heer Abdel El Abbassi zegt dat de nieuwe plaatsen die zullen geopend worden zich allemaal in de tweede of derde fase bevinden. Dit zal dan ook de twee COO's verlichten. Hij voegt eraan toe dat er momenteel geen enkel project voor een nieuw COO is.
66. Mevrouw To zegt gehoord te hebben dat Fedasil over minder middelen zou beschikken voor de psychologische begeleiding in haar centra.

Mededeling van het Rode Kruis

67. De heer Michiels deelt mee dat de dienst Tracing opnieuw kalenders heeft uitgegeven met hun contactgegevens. Dit is belangrijk voor degenen die op zoek zijn naar vermiste familieleden.

Mededeling van CIRE

68. Mevrouw Blommaert informeert dat het nieuwe « Migration Magazine » is verschenen en dat het betrekking heeft op detentie.

**De volgende contactvergaderingen zullen plaatshebben
Op 11 januari, 8 februari, 8 maart, 12 april, 10 mei en 14 juni 2011
Bij Fedasil,
Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel**